

Arrest

nr. 194 368 van 26 oktober 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Soedanese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Mellit op 27 februari 1986 en lid te zijn van de Berti stam. Toen u drie jaar oud was verhuisde u met uw ouders naar Al Hilewab in de provincie Gezira in Soedan na een familieruzie in de familie van uw vader. Midden 2003 verhuisde u naar Khartoem voor uw universitaire studies en in 2008, nadat u afstudeerde, ging u terug naar uw familie in Gezira. Halfweg 2011 ging u opnieuw in Khartoem wonen om er op de markt te werken in de Mayo wijk. Op 24 september 2013 opende u uw winkel op de markt in de ochtend toen u mensen hoorde roepen. U ging naar buiten en zag daar mensen manifesteren tegen het regime, naar aanleiding van de verhoging van de brandstofprijzen in Soedan. U deed mee met deze manifestatie en werd gearresteerd door agenten van de Soedanese veiligheidsdiensten. U werd meegenomen naar het politiekantoor in Mayo en daarna opgesloten in de gevangenis. U werd daar mishandeld en ondervraagd over uw rol in de protesten. Nadat men ontdekt had dat u in Darfoer geboren werd en Berti bent werd u

geslagen en ervan beschuldigd lid te zijn van de rebellenbeweging JEM (Justice and Equality Movement). Tijdens de vierde week van uw opsluiting werd u meegenomen uit uw cel om een document te tekenen waarin stond dat u Soedan niet mocht verlaten, u niet naar een dokter mocht gaan en u aan niemand mag zeggen wat u overkomen was. U moest ook beginnen met informatie te verzamelen over mensen op de markt die wapens en geld zouden verdelen. U werd vrijgelaten maar u moest zich daarna om de week komen aanmelden bij de Soedanese veiligheidsdiensten. U ging zich de eerste keer gaan aanmelden op 23 oktober 2013 en werd er geslagen omdat u hen geen informatie kon geven. Op 30 oktober 2013 ging u zich opnieuw aanmelden en u werd ook deze keer mishandeld omdat u geen informatie bijhad. Er werd u gezegd dat u gedood ging worden indien u de volgende keer opnieuw niet over informatie zou beschikken. Een vriend van u, met wie u samen een winkel had op de markt, contacteerde een smokkelaar waarna u naar een huis van de smokkelaar in Khartoem ging. U verbleef daar tot 7 november 2013 toen u uit Khartoem vertrok en naar Libië ging. Op 19 november 2013 kwam u in Tripoli aan waar u als arbeider werkte tot augustus 2015. Op 25 augustus verliet u Libië per boot en op 27 augustus 2015 kam u in Italië aan. U reisde daarna in een container op een vrachtwagen naar België waar u aankwam op 1 oktober 2015 en er asiel aanvraag op 8 oktober 2015.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tijdens uw gehoor noch uw Darfoerese afkomst, noch uw Berti etnie hebt aannemelijk weten te maken.

U verklaarde dat u tot de Berti etnie behoort, een Afrikaanse stam die oorspronkelijk uit Darfoer komt en dat u in Mellit, in de provincie Noord Darfoer geboren werd (zie gehoorverslag CGVS p.3 &5). U verklaarde dat u uit Mellit vertrok toen u 3 jaar oud was na een familieruzie in de familie van uw vader (zie gehoorverslag CGVS p.4). Gevraagd of u weet in welke wijk in Mellit u woonde, zei u dat ze u gezegd hebben dat u in de wijk Al Deem woonde, de wijk waar ook de malik (koning) van de Berti woont (zie gehoorverslag CGVS p.4-5). Gevraagd of de malik daar werkelijk woont of een huis heeft daar, zei u dat hij twee huizen heeft en dat daar de plaats is van zijn administratie en van zijn stam. Opnieuw gevraagd of hij daar dan woont zei u het niet te weten omdat u daar niet woonde (zie gehoorverslag CGVS p.5)

Toen er u, tijdens uw gehoor op het CGVS, gevraagd werd wat uw ouders u vertelden over Mellit zie u "niet veel, soms over de wijken" (zie gehoorverslag CGVS p.11). Gevraagd wat ze dan over de wijken zeiden, zei u dat ze u de namen van de wijken vertelden en "algemene informatie, wat daar is en wat niet". Gevraagd waarom uw ouders met u spraken over namen van wijken in Mellit, zei u dat dit normaal is en dat u hen informatie kan vragen over de wijken, in een normaal gesprek (zie gehoorverslag CGVS p.12). Uw verklaringen over wat uw ouders u vertelden over de stad waarin u geboren bent, namelijk informatie over wijken, hun namen en "algemene informatie over wat daar is en wat niet" komen allerm minst doorleefd over. Dat u hen in "een normaal gesprek" informatie zou vragen over wijken van een stad waaraan u geen enkele herinnering hebt is weinig aannemelijk.

U verklaarde dat uw ouders beiden geboren werden in Mellit en gevraagd of de familie van uw moeder nog steeds in Mellit woont zei u het niet te weten omdat er geen contact is. Gevraagd waarom er geen contact meer is, zei u dat uw vader vertrok en dat zijn familie niet weet waar jullie wonen. Wanneer er u dan gevraagd wordt waarom dat betekent dat uw moeder geen contact meer met haar familie heeft, geeft u het vage en ontwijkende antwoord dat "haar leven gelinkt is aan haar kinderen en haar man". Gevraagd waarom ze dan haar ouders, broers en zussen niet meer zou kunnen contacteren, zegt u dat dit hun zaken zijn en dat ze kwaad worden als u het hen vraagt waarna u het niet meer opnieuw vraagt (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dat uw moeder of uw ouders u niet zouden willen spreken over de familieleden van uw moeder in Mellit en kwaad worden als u het hen vraagt is weinig geloofwaardig aangezien u wel perfect op de hoogte bent over de aanleiding, de familieruzie in de familie van uw vader, voor uw ouders om te vertrekken uit Mellit. Dat uw vader u wel over zijn familieleden zou verteld hebben, die hem en uw moeder uit Mellit deden vertrekken, maar dan kwaad zou worden als u naar de familie van uw moeder informeert is opmerkelijk te noemen. Dat u de namen kent van wijken in Mellit omdat uw ouders u "algemene informatie over Mellit" verstrekten maar dan niet weet of uw moeder nog familie heeft wonen in Mellit is niet geloofwaardig.

Zoals hierboven reeds beschreven verklaarde u dat u in Mellit in de Al Deem wijk woonde met uw ouders, de wijk waar ook de Malik van de Berti woont verklaarde u maar u wist niet of de malik daar ook effectief woonde (zie gehoorverslag CGVS p.4-5).

Toen er u later tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd welke traditionele leiders er bestaan in de Berti stam, zei u dat de malik Yassir Hussein Ahmedai Adam heet, dat "het koninkrijk" van de clans Awlad Ahmedai en Awlad Tamin is en dat het nu Ahmedai is. U zei dat er ook een nazir bestaat bij de

Berti die Sadiq Abas Dawalbeit heet en dat de omda van de Berti Mahmud Adam Ishaq heet. Gevraagd waar die omda woont zei u dat het de administratie van de stam betreft en dat die allen in Mellit wonen. Gevraagd hoe u de naam kent van de omda in Mellit, ontwijkt u de u gestelde vraag en zegt u dat u weet dat de administratie van de stam zich in Mellit bevindt. Opnieuw gevraagd hoe u dan de naam van de omda in Mellit kent, gaf u het vage antwoord dat er culturele activiteiten zijn aan de universiteit van de organisaties, dat u het daar hoorde en dat u ook leest, als opgeleide mens (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Hoewel u verklaarde dat “de omda van de Berti” Mahmud Adam Ishaq heet en in in Mellit woont, blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd dat een omda (in de “Native administration” van Darfoer) op een tussenniveau staat in de hiërarchie van een stam, boven de sheiks en onder de malik. Verder blijkt uit informatie die bijgevoegd werd bij het administratief dossier dat de vorige Berti koning 22 omdas onder zich had, die elk verantwoordelijk zijn voor een bepaald gebied. Dat u dus zei dat “de omda van de Berti” in Mellit woont, hoewel de Berti stam meerdere omdas telt die elk verantwoordelijk zijn voor een bepaald gebied en dus niet allen in Mellit wonen, wijst op het ingestudeerde karakter van uw verklaringen. De naam Mahmud Adam Ishaq kon niet worden teruggevonden in de beschikbare COI maar er kon wel worden teruggevonden dat er in maart 2015 in Mellit een omda van de Berti werd gedood, omda El Doma Adam Abdelrahman.

U verklaarde ook dat “het koninkrijk” van de Berti **aan de clans Awlad Ahmedai en Awlad Tamim zou toebehoren**. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de vorige koning van de Berti, malik Hussein Ahmedai Adam Tamim tot de Bassanga clan van de Berti behoort en dat hij al de 18de koning was van deze clan, wat betekent dat de huidige malik van de Berti, Yassir Hussein Ahmedai Adam, al de 19de koning is van de **Bassanga clan** aangezien hij de zoon is van Hussein Ahmedai Adam Tamim.

Zoals hierboven al beschreven verklaarde u ook dat er een nazir bestaat bij de Berti, die Sadiq Abas Dawalbeit heet en die, als onderdeel van de administratie van de Berti stam, ook in Mellit zou wonen in de wijk Al Deem waar u en uw ouders ook gewoond zouden hebben. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de Berti stam in Soedan uit twee groepen bestaat, 1 groep leeft ten noordoosten van El Fasher (Mellit) in Noord Darfoer en de andere groep migreerde naar Oost Darfoer en West Kordofan. Verder blijkt dat de nazir van de Berti (soms ook Shartay genoemd) niets met Mellit te maken heeft maar de leider is van de Berti gemeenschap in Taweisha in de provincie Oost Darfoer (zie informatie in het administratief dossier).

Het feit dat u weet dat er een nazir bestaat bij de Berti stam maar dan verkeerdelijk verklaart dat deze, samen met de malik en “de omda van de Berti” in Mellit zou wonen in de wijk Al Deem onderstreept opnieuw het ingestudeerde en weinig doorleefde karakter van uw verklaringen.

U verklaarde dat u geen weet hebt van andere leden van de Berti stam (buiten uw familieleden) die in uw woonplaats in de provincie Al Gezira wonen en u verklaarde eveneens nooit een andere Berti in Khartoem ontmoet te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.14). Gevraagd hoe het komt dat u de naam van de Berti omda in Mellit kent, zei u dat “er culturele activiteiten aan de universiteiten” zijn, van de organisaties en dat u, als opgeleide mens, ook leest. Hoewel u dus nooit andere Berti zou ontmoet hebben in Khartoem zou u dus wel op culturele activiteiten aan de universiteit de naam van een Berti omda gehoord hebben.

Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd waar de malik van de Berti nu woont zei u dat hij twee huizen heeft, in Mellit en in Umdurman. Gevraagd waarom de malik van de Berti een huis in Umdurman heeft zei u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS p.15). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat de huidige malik van de Berti stam, Yassir Hussein Ahmedai Adam, in Khartoem geboren werd, daar opgroeide en er nog steeds woont. Ook de vorige koning van de Berti woonde in Umdurman en niet in Mellit.

Er moet dus vastgesteld worden dat u de naam kan geven van de nazir die de leider is van de Berti in een gebied waar noch u, noch uw ouders ooit gewoond hebben (Taweisha, Oost Darfoer) maar dan niet weet dat de koning van de Berti in Umdurman (onderdeel van de stad Khartoem) woont, nota bene de stad waar u zelf woonde tussen 2003 en 2008 en tussen 2011 en 2013 (zie gehoorverslag CGVS p.4.)

Gevraagd of u bekende personen kent in Soedan die Berti zijn, in de politiek of daarbuiten, zei u dat u enkel Osman Kibr kent, de (huidige) gouverneur van de provincie Noord Darfoer (zie gehoorverslag CGVS p.15). Gevraagd of u de naam Ibrahim Suleiman kent zei u dat u deze naam niet kende (zie gehoorverslag CGVS p.16). Gevraagd of de malik van de Berti getrouwd is zei u dat hij getrouwd is. U wist niet meer wanneer hij trouwde maar u wist dat het huwelijk plaatsvond in de Buri wijk in Khartoem.

Gevraagd met wie de koning van de Berti trouwde, zei u het niet te weten maar u zei dat het een groot evenement was en dat u hoorde dat de koning van de Berti trouwde (zie gehoorverslag CGVS p.16).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat Generaal Ibrahim Suleiman een machtige en gerespecteerde Berti legerofficier is en vroeger federaal minister van defensie was en tevens de gouverneur van Noord Darfoer was voor het conflict uitbrak in Darfoer. Eind 2011 trouwde zijn dochter met de malik van de Berti in Khartoem. Over dit huwelijk kan in de bijgevoegde informatie het volgende worden teruggevonden :

"The lavish wedding, held at the Khartoum international fairgrounds in late 2011, saw an unusual move: Berti elders brought the sacred drum (nahas) of malik Ahmaday to Khartoum. Beating the drum outside Berti territory, and in the national capital, was a powerful symbol of self-assertion at the center. The wedding, clearly staged to impress, reversed the old idea of Darfurians keeping a low profile in the towns and symbolized a momentous political transformation: people are now aware that politics is not made in their area and that they need representation in the center."

Zoals hierboven al aangehaald, verklaarde u teruggekeerd te zijn naar Khartoem in het midden van 2011, wat betekent dat u in Khartoem woonde ten tijde van het huwelijk van de koning van de Berti met de dochter van Ibrahim Suleiman. Dat u dan niet weet wanneer de koning van de Berti trouwde, niet weet met wie hij trouwde en niet weet wie Ibrahim Suleiman is onderstreept het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen dat u lid zou zijn van de Berti stam. Dat u dan wel de naam kan geven van een omda in Mellit omdat u die gehoord zou hebben tijdens de culturele activiteiten aan de universiteit, niettegenstaande het feit dat u nooit een Berti ontmoet zou hebben in Khartoem of omdat u "als opgeleide mens veel leest" maar dan de naam Ibrahim Suleiman niet kent en niet weet met wie of wanneer de koning van de Berti trouwde onderstreept verder het ingestudeerde karakter van uw verklaringen over de Berti stam.

Uit alle voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden, noch aan uw bewering tot de Berti-etnie te behoren, noch aan uw bewering uit Mellit afkomstig te zijn

U verklaarde dat u opgepakt werd op 24 september 2013 tijdens een manifestatie omwille van de verhoging van de brandstofprijzen door de Soedanese regering. U verklaarde dat u mensen hoorde roepen, naar buiten ging en ook mee begon te roepen. Gevraagd of u het niet gevaarlijk vond om deel te nemen aan die protesten zei u dat u toen mensen zag roepen en meedeed en **dat u niet dacht dat er iets kon gebeuren** (zie gehoorverslag CGVS p.11). U verklaarde afgestudeerd te zijn aan de universiteit (zie gehoorverslag CGVS p.4) en ook te lezen als opgeleide mens (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er in juni 2012 al protesten plaatsvonden in Khartoem naar aanleiding van de verhoging van de prijzen voor voedsel en brandstof nadat de Soedanese regering besloot om de subsidiering van belangrijke grondstoffen te stoppen omwille van de toenmalige economische crisis in Soedan. Uit deze informatie blijkt verder dat de Soedanese veiligheidsdiensten toen vele manifestanten, oppositieleiders en journalisten arresteerden en er gebruik werd gemaakt van rubberkogels en echte kogels tegen de deelnemers van deze manifestaties.

Uit deze informatie blijkt verder dat er op 23 september 2013, bij protesten in Wad Madani, de hoofdstad van de provincie Al Gezira, de provincie waarin u verklaarde opgegroeid te zijn, op de manifestanten geschoten werd waarbij er 12 manifestanten overleden.

Dat u dan verklaart dat u aan de manifestatie deelnam op 24 september 2013 omdat u niet dacht dat er iets kon gebeuren is volstrekt ongeloofwaardig.

Gevraagd waarom u meedeed aan de protesten zei u dat u meedeed omdat dit het probleem was van alle mensen, het hele land, het ging over de verhoging van de prijs van de benzine (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Toen er u gevraagd werd of er voor 2013 al gelijkaardige protesten plaatsvonden zei u van niet. Gevraagd of u daar zeker van bent zei u dat u het zich niet herinnert maar dat er protesten waren in 2005 bij de dood van John Garang. Toen u dan nogmaals de vraag gesteld werd of er al gelijkaardige protesten zoals in 2013 tegen het wegnemen van de subsidies voor benzine, voor 2013 plaatsvonden zei u dat dit niet het geval was en dat het toen de eerste keer was (zie gehoorverslag CGVS p.12).

Dat u niet weet dat er in juni 2012 al gelijkaardige protesten plaatsvonden in Khartoem, tegen de verhoging van de prijzen van onder andere benzine, ondergraft uw verklaringen dat u in 2013 wel zou meegedaan hebben, ondanks het risico dat manifesteren inhoudt in Soedan, omdat " dit het probleem is van alle mensen, het hele land".

U verklaarde dat, toen u opgesloten werd na uw arrestatie op 24 september 2013, de veiligheidsdiensten erachter zouden gekomen zijn dat u een Berti bent uit Darfoer waarna u mishandeld werd en ervan beschuldigd werd lid te zijn van de (Darfoerese) rebellenbeweging JEM (zie

gehoorverslag CGVS p.9). Aangezien er geen geloof gehecht wordt, noch aan uw verklaarde Berti afkomst, noch aan uw verklaarde afkomst uit Mellit, kan er dus ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat de veiligheidsdiensten er achter zouden gekomen zijn dat u een Berti bent uit Darfoer.

Uit alle voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden, noch aan uw bewering tot de Berti-etnie te behoren, noch aan uw bewering uit Mellit afkomstig te zijn, noch aan uw verklaringen dat u in Soedan zou opgepakt zijn door de veiligheidsdiensten op 24 september 2013.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u geen documenten neer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker begrijpt niet wat er vreemd is aan hetgeen zijn ouders hem vertelden. Verweerder verliest klaarblijkelijk het belang van Darfoer voor de Berti uit het oog. *"Verzoekende partij was er geboren, maar is op een erg jonge leeftijd verhuisd. Uiteraard was zij benieuwd naar de plaats waar zij geboren is, hoe het eruit ziet en wat er daar allemaal te vinden is, zeker als deze plaats zo bepalend is voor haar etnie en haar plaats in de maatschappij. De manier van redeneren van verwerende partij – dat het onwaarschijnlijk zou zijn dat verzoekende partij informatie zou hebben gevraagd aan haar ouders over een plaats waar zij geen herinneringen aan heeft – gaat dan ook niet op!"*

Over het gebrek aan contact met de familie van zijn moeder, doet verzoeker gelden:

"Zoals verzoekende partij verklaarde tijdens het gehoor, is het leven van haar moeder gekoppeld aan dat van haar vader. Zij had als vrouw in Soedan niet te kiezen. Als haar man besliste om te verhuizen, dan ging zij mee. Zij had niet de vrije keuze om al dan niet nog contacten te onderhouden met haar familie. Haar moeder is haar vader gevolgd – die na een familieruzie alle banden met zijn familie en met Darfoer verbroken had. Hierdoor had ook haar moeder geen contacten meer met haar eigen familie. Dit is dan ook de reden waarom verzoekende partij geen informatie heeft over haar familie langs moederszijde."

Verzoeker vervolgt:

"Vervolgens stelt verwerende partij de kennis van verzoekende partij onvoldoende gedetailleerd te vinden wat haar Bertie etnie betreft.

Verzoekende partij benadrukt nogmaals dat zij op driejarige leeftijd vertrokken is uit Darfoer en dat haar kennis gebaseerd is op hetgeen er haar doorheen de jaren verteld is door haar ouders. Allereerst dient te worden opgemerkt dat de informatie die verzoekende partij verschaftte tijdens het gehoor bijzonder accuraat was en er geen inconsistenties en tegenstrijdigheden werden vastgesteld. Zij kon ook op alle vragen antwoorden. Over deze zeer uitgebreide kennis over haar etnie en Darfoer zwijgt verwerende partij in alle talen..."

Verzoeker wijst op zijn verklaringen over zijn stam, de conflicten waarin deze betrokken is, de taal van de stam, de gesprekken die hij met zijn ouders had over de stam, zijn clan, de andere clans van de Berti, de voorvaderen, koningen en traditionele leiders.

"Verwerende partij heeft aldus een overvloed van informatie gegeven aangaande haar afkomst. Deze informatie is bijzonder uitgebreid gezien haar profiel en het feit dat zij reeds op driejarige leeftijd vertrokken is uit Darfoer.

Verwerende partij focust zich op details en pietluttigheden om het de herkomst van verzoekende partij in twijfel te trekken. Zo stelt zij het vreemd te vinden dat verzoekende partij niet weet waar de traditionele leiders precies wonen. Dit is niet ernstig.

Verzoekende partij heeft duidelijk aangegeven dat de administratie van deze leiders zich in Mellit, Darfoer bevindt. Dit is hun werkplaats. Waar zij effectief wonen weet zij uiteraard niet."

Aangaande de malik van de Berti, voert verzoeker aan:

“Verzoekende partij begrijpt werkelijk de redenering van verwerende partij niet! Verzoekende partij heeft duidelijk aangegeven dat de Malik twee huizen heeft, zowel in Mellit als in Umdurman, Khartoum. Deze informatie heeft verzoekende partij zelf spontaan gegeven. Waar de malik nu woont (in het ene of in het andere huis) wist verzoekende partij niet. Echter, het feit dat zij exact kan aangeven waar hij eigendommen heeft, toont aan dat verzoekende partij weldegelijk op de hoogte is van de aanwezigheid van de Malik in Khartoum.

Ook wat het huwelijk van de malik betreft, heeft verzoekende partij aangegeven dat hij gehuwd is, dat het een groot evenement was én zelfs de wijk gegeven in Khartoum waar het huwelijk plaatsvond. Met wie hij trouwde, was niet van belang voor verzoekende partij.

(...)

Verzoekende partij gaf de correcte naam van de vorig mail van de Berti, wanneer hij overleden is en wie de huidige malik is

(...)

De overvloed van informatie die verzoekende partij heeft gegeven toont duidelijk aan dat zij weldegelijk van Bertie afkomst is en dat verwerende partij erg onredelijk en onzorgvuldig t werk is gegaan bij het beoordelen van de herkomst van verzoekende partij.

Zij verwijt haar immers geen tegenstrijdigheden. Wat de nieuwe werkwijze van verwerende partij lijkt te zijn, is dat zij de kennis dat verzoekende partij heeft in twijfel trekt en simpelweg stelt dat het ingestudeerd zou zijn en andere vragen waarop zij geen antwoord kan geven als argument aan te halen om te stellen dat zij dit had moeten weten... dit is niet ernstig.”

Met betrekking tot zijn concrete asielrelaas, stelt verzoeker:

“Wat het asielrelaas van verzoekende partij betreft, stelt verwerende partij het niet geloofwaardig te vinden dat verzoekende partij deelnam aan een demonstratie en er vanuit ging dat haar niets kon overkomen.

Het is echter zo dat verzoekende partij heel wat mensen op straat zag komen en zij zich sterker voelden in groep. Zij ging er niet vanuit dat zij persoonlijk geviséerd zou worden en dacht te kunnen demonstreren tegen de stijgende brandstofprijzen. Het ongenoegen leefde in heel het land en verzoekende partij zag het als haar plicht om mee te demonstreren, met alle gevolgen van dien.

Verwerende partij stelt dat de dag ervoor reeds een demonstratie plaatsvond waarbij er 12 mensen omkwamen. Zij meent dat dat een indicatie had moeten zijn voor verzoekende partij dat het deelnemen aan dergelijke demonstraties haar het leven kon kosten.

Verzoekende partij nam deel aan de demonstratie op 24 september 2013. De dag ervoor had eveneens een demonstratie plaatsgevonden, maar zij had op dat ogenblik niet de informatie waarover het CGVS thans beschikt. Zij wist op 24 september 2013 niet dat er zoveel doden waren gevallen bij de demonstratie van 23 september 2013. Het is ook niet zo dat de nieuwszenders dit onmiddellijk meedelen aan de bevolking. Vandaar ook dat zij zich van geen kwaad bewust was op 24 september 2013 en is ook de reden dat zij op het CGVS verklaarde dat zij er niet vanuit ging dat haar leven in gevaar was toen zij deelnam aan de demonstratie!

Tenslotte stelt verwerende partij dat het merkwaardig is dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van de demonstraties van 2012. Verzoekende partij merkt op dat deze demonstraties niet te vergelijken waren met deze van 2013, waar meerdere doden vielen. Vandaar dat zij deze van 2012 ook niet vermeld heeft.”

Verzoeker stelt dat verweerder zeer snel en onzorgvuldig tot de bestreden beslissing kwam. *“Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen”*

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker geen documenten bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden identiteit en herkomst van Soedan. Bovendien geeft hij voor het ontbreken van deze documenten geen afdoende verklaring. Integendeel legde hij in dit kader tegenstrijdige verklaringen af. Wanneer hij bij de DVZ werd ondervraagd over de reden van het ontbreken van persoonlijke documenten, verklaarde hij: *“Mijn identiteitskaart heb ik verloren in Soedan. Ik beschikte nooit over andere persoonlijke documenten”* (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.25). Bij het CGVS beweerde verzoeker, ondervraagd over zijn identiteitsdocumenten, echter dat hij in Soedan een *“identiteitskaart, geboortecertificaat, diploma”* had. De eerste twee documenten zouden hem daarbij zijn afgepakt toen hij gearresteerd werd, waardoor hij enkel nog zou beschikken over zijn diploma (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). Dat verzoeker zijn identiteit niet staft en tegenstrijdige verklaringen aflegde over de documenten waarmee hij dit eventueel had kunnen doen, vormt een ernstige negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Dit geldt des te meer nu verzoeker zich in België en ten overstaan van de politie heeft bediend van een andere identiteit. Wanneer hij door de politie van Antwerpen op 1 oktober 2015 werd geïnterpelleerd naar aanleiding van een verkeersovertreding, gaf verzoeker namelijk een andere naam op en beweerde hij te zijn geboren in 1988 in plaats van in 1986 (administratief dossier, documenten buiten de asielpcedure). Dat verzoeker ten overstaan van de Belgische politie uit angst zou hebben gelogen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.11), kan daarbij niet gelden als verschoning. Vooreerst kan niet worden ingezien waarom verzoeker uit angst wel zou hebben gelogen over zijn naam en zijn geboortedatum, doch niet over zijn nationaliteit. Uit verzoekers verklaringen blijkt bovendien dat hij nog voordat hij werd geïnterpelleerd door de politie van plan was, en op het ogenblik van de politie-interventie zelfs op weg was, om een asielaanvraag in te dienen (*ibid.*, p.10). Aan het feit dat hij van plan en onderweg was om zich te wenden tot de Belgische autoriteiten teneinde van deze autoriteiten internationale bescherming te bekomen, is daarbij inherent het vertrouwen verbonden in de Belgische autoriteiten.

Een bijkomende negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid, vormt het feit dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de woonplaats van zijn ouders. Bij het CGVS verklaarde hij dat zijn ouders woonden in de provincie Al Jazeera en gaf hij aan dat zij toen hij 3 jaar was vanuit zijn geboortedorp Mellit naar daar verhuisden omwille van een familieruzie (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4). Bij de DVZ verklaarde verzoeker echter dat zijn beide ouders nog steeds in zijn geboorteplaats (die hij aldaar Malet noemde) verbleven, en dit meer bepaald in de wijk Hay Almak (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A)

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van een vrees voor vervolging door de Soedanese veiligheidsdiensten. Deze vrees zou zijn voortgesprongen uit zijn deelname aan een betoging in 2013 en zijn daarop volgende arrestatie, detentie en problemen.

De ernst en de geloofwaardigheid van de voormelde vrees worden echter ondergraven door verzoekers laattijdige asielaanvraag in Europa. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij reeds op 27 augustus 2015 arriveerde in Italië. Hoewel hij daar enkele dagen bleef, vroeg hij er geen asiel aan, en dit omdat hij niets zou hebben geweten over Italië en moe was (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). Ook in de twee daarop volgende maanden vroeg verzoeker echter nergens in Europa asiel aan. Hoewel hij op dat ogenblik het plan reeds zou hebben opgevat en zelfs onderweg was om asiel aan te vragen (*ibid.*, p.10), gaf verzoeker wanneer hij op 1 oktober 2015 werd geïnterpelleerd door de Belgische politie evenmin te kennen dat hij asiel wenste aan te vragen. Zelfs nadat hij op 2 oktober 2015 het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 oktober 2015 ontving, deed verzoeker dit niet (administratief dossier, documenten buiten de asielpcedure). Uiteindelijk vroeg verzoeker slechts asiel aan op 8 oktober 2015 (administratief dossier, bijlage 26). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende verscheidene maanden talmde alvorens asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd en vormt overeenkomstig het gestelde in

artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid en voor de geloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas.

De geloofwaardigheid van verzoekers concrete asielrelaas wordt bovendien op ernstige wijze ondermijnd door de verklaringen die hij bij de DVZ aflegde omtrent zijn adres en zijn beroep. Bij het CGVS verklaarde verzoeker initieel dat zijn laatste officiële adres in Soedan gelegen was in de provincie Al Jazeera, doch stelde hij nadien dat hij sedert medio 2011 en tot aan zijn arrestatie in september 2013 woonde en werkte in Khartoem in de Soeq Mayo. Waar hij voorheen, tussen 2008 en midden 2011, werkte *“op de boerderij”* en ook als *“arbeider in de bouw”*, zou hij sedert half 2011 op de markt Mayo hebben gewerkt met een vriend in een *“klerenwinkel”*. Bovendien zou hij ten gevolge van zijn aanwezigheid in deze winkel betrokken zijn geraakt bij de betoging die leidde tot zijn arrestatie (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.4, 9). Bij de DVZ verklaarde verzoeker echter dat zijn laatste adres gelegen was in de provincie Al Jazeera en gaf hij duidelijk aan dat hij daar verbleef tot aan zijn vertrek uit zijn land (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). Daarenboven verklaarde verzoeker bij de DVZ, wanneer hem gevraagd werd wat zijn beroep was in zijn land van herkomst, dat hij *“Landbouwer, herder”* was en gaf hij aan: *“Ik werkte als landbouwer te Alheliwab”* (ibid., nr.12). Indien verzoeker werkelijk sedert medio 2011 in Khartoem zou hebben gewoond, er meer dan twee jaren zou hebben gewerkt in een klerenwinkel en er ingevolge zijn aanwezigheid in deze winkel betrokken geraakte bij een betoging, kon worden verwacht dat verzoeker ook bij de DVZ melding zou hebben gemaakt van zijn verblijf en werkzaamheden in Khartoem.

Bovendien is het, zoals terecht aangegeven wordt in de bestreden beslissing, geheel niet aannemelijk dat verzoeker aan de betoging van 24 september 2013 zou hebben deelgenomen en daarbij niet dacht dat er iets kon gebeuren. De motieven in de bestreden beslissing luiden in dit kader als volgt:

*“U verklaarde dat u opgepakt werd op 24 september 2013 tijdens een manifestatie omwille van de verhoging van de brandstofprijzen door de Soedanese regering. U verklaarde dat u mensen hoorde roepen, naar buiten ging en ook mee begon te roepen. Gevraagd of u het niet gevaarlijk vond om deel te nemen aan die protesten zei u dat u toen mensen zag roepen en meedeed en **dat u niet dacht dat er iets kon gebeuren** (zie gehoorverslag CGVS p.11). U verklaarde afgestudeerd te zijn aan de universiteit (zie gehoorverslag CGVS p.4) en ook te lezen als opgeleide mens (zie gehoorverslag CGVS p.14).*

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd blijkt dat er in juni 2012 al protesten plaatsvonden in Khartoem naar aanleiding van de verhoging van de prijzen voor voedsel en brandstof nadat de Soedanese regering besloot om de subsidiering van belangrijke grondstoffen te stoppen omwille van de toenmalige economische crisis in Soedan. Uit deze informatie blijkt verder dat de Soedanese veiligheidsdiensten toen vele manifestanten, oppositieleiders en journalisten arresteerden en er gebruik werd gemaakt van rubberkogels en echte kogels tegen de deelnemers van deze manifestaties.

Uit deze informatie blijkt verder dat er op 23 september 2013, bij protesten in Wad Madani, de hoofdstad van de provincie Al Gezira, de provincie waarin u verklaarde opgegroeid te zijn, op de manifestanten geschoten werd waarbij er 12 manifestanten overleden.

Dat u dan verklaart dat u aan de manifestatie deelnam op 24 september 2013 omdat u niet dacht dat er iets kon gebeuren is volstrekt ongeloofwaardig.

Gevraagd waarom u meedeed aan de protesten zei u dat u meedeed omdat dit het probleem was van alle mensen, het hele land, het ging over de verhoging van de prijs van de benzine (zie gehoorverslag CGVS p.11).

Toen er u gevraagd werd of er voor 2013 al gelijkaardige protesten plaatsvonden zei u van niet. Gevraagd of u daar zeker van bent zei u dat u het zich niet herinnert maar dat er protesten waren in 2005 bij de dood van John Garang. Toen u dan nogmaals de vraag gesteld werd of er al gelijkaardige protesten zoals in 2013 tegen het wegnemen van de subsidies voor benzine, voor 2013 plaatsvonden zei u dat dit niet het geval was en dat het toen de eerste keer was (zie gehoorverslag CGVS p.12).

Dat u niet weet dat er in juni 2012 al gelijkaardige protesten plaatsvonden in Khartoem, tegen de verhoging van de prijzen van onder andere benzine, ondergraft uw verklaringen dat u in 2013 wel zou meegedaan hebben, ondanks het risico dat manifesteren inhoudt in Soedan, omdat “dit het probleem is van alle mensen, het hele land”.

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan.

Dat hij zichzelf sterk voelde in groep, ervan uitging dat hij niet persoonlijk zou worden gevisieerd en er geen rekening mee hield dat er iets kon gebeuren omdat hij geen weet had van eerdere protesten, kan gelet op de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) en op zijn profiel als hooggeschoolde en belezen persoon hoegenaamd niet overtuigen. Nog daargelaten de vraag of verwacht kon worden dat hij op de hoogte was van de protesten een dag eerder, kon namelijk minstens

worden verwacht dat hij weet had van de protesten van 2012 en bijgevolg op de hoogte was van het bijzonder hardhandige overheidsoptreden in dit kader. In deze blijkt uit de voormelde landeninformatie dat de protesten in 2012 op 16 juni begonnen aan de universiteit van Khartoem, uitdeinden over de rest van de stad en het land en meer dan tien dagen aanhielden. Eveneens blijkt hieruit dat de Soedanese overheid deze protesten bijzonder hardhandig neersloeg. Er werd daarbij onder meer gebruik gemaakt van traangas, rubberen kogels en echte munitie en honderden studenten, oppositieleiders en activisten werden gearresteerd en in elkaar geslagen. Dat verzoeker, hoewel hij voor het overige nooit politiek geëngageerd was (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.3.) en in weerwil van voormelde informatie zou hebben besloten om deel te nemen aan de manifestatie van 24 september 2013 en er daarbij van zou zijn uitgegaan dat hem toch niets kon gebeuren, is geenszins geloofwaardig.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers concrete asielrelaas.

Nog daargelaten de vraag of geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn etnische aanhorigheid en zijn initiële herkomst, blijkt uit het dossier voorts geenszins dat deze loutere aanhorigheid en herkomst zouden kunnen volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken. Integendeel weerhielden deze verzoeker er klaarblijkelijk niet van om zijn leven te leiden in Soedan, aldaar universitaire studies te voltooien en er een beroep uit te oefenen. Bovendien haalde verzoeker, mede gelet op het voorgaande, geen geloofwaardige, al dan niet aan zijn etnische aanhorigheid en initiële herkomst verbonden, problemen aan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.5. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF